

Du är älskad.

Du är enormt älskad av Gud med en evig kärlek.

Genom bibelns historia kan vi se en enorm kärlekshistoria om hur Gud älskar sitt folk, hur han aldrig ger upp, hur han gång på gång söker dem, upprättar dem, leder dem, förser och hjälper.

Vi kan se hur Gud nitiskt håller fast, hur han letar efter dem och tar emot dem.

Genom en av profeterna, Hosea så får denne genom sitt liv visa, bokstavligen, hur Guds kärlek är och hur hans folk har betett sig.

Men vi tar det från början...

Gud skapar människor. De har en hel och nära och fantastisk relation. Men ganska fort går det snett.

Man skulle kunna tänka att Gud börjar om. Han kan förkasta denna värld, skapa en ny och göra nytt. Han är ju ändå Gud. Men redan från början ser vi en kärleksfull Gud som trots människans fria vilja och lätta dragning till att välja det onda och själviska framför det goda så ger han inte upp. Vi ser hur han gör en ny väg för Adam och Eva men också sätter gränser.

Vi får följa med och se hur han kallar en man och säger att i dig ska jag göra ett exempel, dina ättlingar ska vara mitt folk och genom er ska alla andra få se på mig, se hur min omsorg och kärlek tar hand om er. Ni ska vara annorlunda.

Vi ser hur han räddar detta folk, som blivit talrika efter 500 år, ur Egypten och säger nu är det tid! Nu är det er tid, jag har ett land till er, jag har en framtid för er. Ni är mitt folk och jag är er Gud.

Gud visar sig genom en eldstod på natten och ett moln på dagen, han leder dem, han räddar dem från Farao, han förser med mat i öknen. Och så kommer de till det nya landet. De skickar ut spejare och spanare.

Av 12 spejare så kommer bara 2 tillbaka och tror att Gud är med, de andra har blivit överväldigade av folket som bor där. Dessa människor som precis varit med om under efter under ändå tror de inte mer om sin Gud.

Detta fick konsekvenser men Gud fortsatte att älska sitt folk.

Till slut får de sitt land. De fördelar ut sig, de blir påmindas om allt Gud gjort, de blir påmindas om att om de bara fortsätter att hålla sig till honom så kommer det att gå dem väl. För de har ett uppdrag, att visa på Guds omsorg och kärlek, inför alla andra

nationer. Snegla inte på de andra. Ta inte efter deras seder och traditioner.

Tyvärr går det inte så lång tid innan de åter igen, tappat tron, förtroendet och de vill också ha en vanlig kung. Det räcker inte med Gud som deras Kung. Så de får en mänsklig kung.

Efter den tredje Kungen, Saul, David, Salomo så blir det maktlystnad, självupphöjelse och osämja hos den fjärde kungen vilket ledde till att riket splittrades. Denna enda nation kunde inte hålla samman mer än tre kungatider. 120 år.

Men Gud ger inte upp.

Nu kommer en tid då han sänder profeter, sändebud som har hälsningar från Gud om att vända om. Att han väntar på dem. Att han älskar dem och vill ha tillbaka dem som sitt folk.

De påminner om de löften och konsekvenser som Gud sa när de fick landet.

Det yttersta att om de fortsätter att vara hårdnackade och inte lyssna så kommer de att splittras och spridas ut, de kommer att få andra främmande kungar över sig, som kommer att ge dem tunga ok, de kommer att föras bort som slavar.

Ungefär 200år efter splittringen av landet och kungarikena möter vi profeten Hosea. En profet vars namn betyder "Herrens frälsning".

För att visa på Guds kärlek får han i uppdrag av Gud att gifta sig, men inte med en gemål som kanske hade varit den lämpliga. Han gifter sig med Gomer, en som presenteras som otrogen. De får barn och dessa barn får namn som symboliserar Israels folk, "en plats där en dynasti tog sitt slut", "inte mer förbarmande" och "inte mer mitt folk".

Hosea älskar henne men hon lämnar honom och återgår till sitt tidigare liv.

Efter en tid söker Hosea upp henne och tar med henne hem, han köper henne fri och låter henne komma hem, han förlåter henne för otroheten och hon blir åter hans fru.

Precis som det som väntar för Israels folk, de kommer att lämna, de kommer att bryta med Gud, det blir svåra konsekvenser men en dag kommer Gud att rädda dem igen, han köper hem dem, han bygger upp något nytt. Han älskar dem med sin eviga kärlek och ger aldrig upp på dem.

Som en god far tog han hand om sina barn, även om de inte förstod att det var Gud som försåg dem med hälsa och framgång. Som en kärleksfull förälder med upproriska barn som ville gå sina egna vägar så står han kvar.

Även om människornas handlande ledde till konsekvenser, så fick inte dessa sista ordet. Gud fortsatte att vara där. Han arbetade alltid på en väg för upprättelse och återkomst med sin eviga kärlek.

I fallet med Israels folk (och Juda) gick det så långt som fångenskap, fattigdom och nöd, först då vändes deras hjärtan och hopp åter till Gud. Och han hörde dem och räddade dem. Genom profeterna och historien så andas det också ett löfte att en dag ska det komma en evig konung, en som ska sitta på tronen för alltid kommer att visa sig, en dag så kommer det att gälla alla folk, en dag kommer Gud återigen att vandra med och bland sitt folk.

När tiden var inne så sattes den största kärlekshandlingen någonsin i rörelse. Den goda föräldern gjorde den ultimata curling-handlingen. Han gick in och löste problemet själv.

Det som verkade ha varit så svårt för folket, det som de aldrig lyckades lära sig, gjorde han, han fullbordade och övergapade det som skilde människan från Gud, han tog all egenhet, egoism och självuppfyllande, allt som skiljer oss från Gud och skadar relationerna och den med honom på sig, när han hängde där på korset och med utsträckta armar säger han; såhär mycket älskar jag dig!

Genom denna kärleksberättelse som vi ser i hela Bibeln och främst här i GT så ser vi också att det gäller alla folk, det är inte bara Israels barn som Gud älskar, han älskar alla han har skapat. Alla människor som fanns då och alla människor som finns nu.

Den här trasigheten och hålet som vi hörde en känd person säga för ett tag sedan, det fyller han och lagar han. Allt på grund av sin eviga och enorma kärlek till människan.

Med denna kärlek älskar han också dig. Du som är här i Laholm denna eftermiddag.

Han söker dig och mig, han längtar och hoppas att du ska upptäcka och förstå den kärlek han har till dig. Jesus säger följande, kan vi läsa i bibeln:

Se jag står vi dörren och knackar. Om någon hör min röst och öppnar dörren, ska jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig. Upp 3:20
(En måltid tillsammans visar på gemenskap.)

Detta är ett ord till dig som inte öppnat upp för Jesus innan men i sammanhanget där det står så är det också till de av oss som dragit oss undan, som tappat tron och

glöden, som börjat sätta vår trygghet i det man kan se och ta på, våra tillgångar, våra jobb, relationer och annat.

Hos dig knackar också Jesus på dörren och säger, jag är här, men du måste aktivt släppa in och fram mig igen.

Gud älskar dig, med sin eviga gränslösa, till och med vårdslösa, oförståndiga kärlek. En som kanske borde tagit slut för länge sedan men som aldrig sinar.

Det spelar ingen roll vem du är, vart du har varit, vad du har gjort eller inte gjort. Det spelar ingen roll om du är 8 eller 80 +, det är aldrig för sent att låta Guds kärlek komma in och flöda över.

Nu ska vi be tillsammans och för dig som för första gången vill öppna dörren och ta emot Guds kärlek och för dig som känner att du har glidit ifrån din tro och Gud så får du gärna be efter mig. Högt eller tyst i ditt inre.

Tack Gud att du älskar mig.

Tack att du ser mig och knackar på mitt hjärtas dörr.

jag vill idag släppa in dig i mitt liv.

Förlåt mig att jag har gått min egen väg.

Tack Jesus att du dog på korset även för mig.

Hjälp mig att varje dag leva med dig.

Amen